

РЕШЕНИЕ

№ 5498

гр. София, 13.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8670** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 22.03.2012 г. по н.а.х.д. № 15055 / 2011 г. на Софийски районен съд, НК, 18 състав е ПОТВЪРДЕНО Наказателно постановление /НП/ № 42-0001322 от 14.07.2011 г., издадено от началник сектор в областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – [населено място], с което на Н. Д. И. е наложено административно наказание глоба в размер на 1500 лв. на основание чл.93, ал.1, т.1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/ за нарушение на чл.18, т.5 от Наредба № 34 / 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници, издадена от министъра на транспорта.

Постъпила е касационна жалба от Н. Д. И. срещу решението, в която са изложени съображения за неправилност на същото и се иска неговата отмяна, а с нея – и отмяна на издаденото наказателно постановление. Касаторът твърди, че в този момент не е работел като такси.

Ответникът по касационната жалба, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и решението следва да бъде оставено в сила.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, от надлежна страна и в законоустановения срок.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност, както и доводите и възраженията на страните, намира касационната жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал всички представени и посочени от страните доказателства.

Пред настоящата съдебна инстанция са ангажирани нови от допустимите, съгласно чл.219, ал.1 от АПК писмени доказателства, приети и обсъдени от състава.

В рамките на касационното производство съдът, след като обсъди всички посочени в жалбата пороци на решението, и с оглед императивната разпоредба на чл. 218, ал. 2 от АПК, предвид която следи служебно за валидността и допустимостта на обжалваното решение и съответствието с материалния закон, счита, че решението е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации и правните изводи на СРС. Приетата фактическа обстановка намира за правилна, като подкрепена от доказателствата по делото.

По съществуто на спора СРС правилно е установил, че лицето е осъществило състава на административното нарушение, визирано в наказателното постановление по чл.18, т.5 от Наредба № 34 / 06.12.1999 г. за таксиметров превоз на пътници, поради което правилно е ангажирана и административно – наказателната му отговорност по чл.93, ал.1, т.1 от ЗАвтП. Наложена санкция е в рамките на законоустановения към датата на извършване на нарушението размер, като не са налице последвали законодателни промени, по-благоприятни за извършителя.

Вярно е, че административно – наказващият орган е този, който в съдебната фаза на процеса следва да докаже констатациите по АУАН и НП. Това обаче е станало в производството, поради което съдът не приема твърденията на касатора, че по делото не са събрани достатъчно доказателства относно фактите, свързани с извършване на нарушението.

В хода на съдебното производство, освен приложените с административната преписка писмени доказателства, са разпитани двама свидетели, които излагат конкретни обстоятелства, потвърждаващи обстоятелствата по АУАН. Всички събрани в процеса доказателства са в една посока като взаимно се допълват и потвърждават обстоятелствата, свързани с извършване на нарушението.

Съдът споделя и констатациите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да обуславят отмяната му.

Не се установява твърдяното от касатора нарушение при съставяне на акта и наказателното постановление. И в двата документа са коректно и достатъчно ясно описани както фактическите обстоятелства, покриващи състава на извършеното нарушение, така и правните норми, които са нарушени.

Разпоредбата на чл.18,т.5 от горната наредба изисква водачът на лек таксиметров автомобил да притежава удостоверение „Водач на лек таксиметров автомобил”, каквото касаторът не притежава, а щом автомобилът има табела „такси”, която не е закрыта и не пише, че не работи като такси, в какъвто смисъл са събраните писмени и гласни доказателства, следва изводът, че автомобилът се ползва именно за такси.

Без значение за случая са твърденията на касатора, като неотнормирани към предмета на

процесното нарушение, че автомобилът е собственост на майка му, както и че баща му разполага с удостоверение за водач на такси.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

Тъй като в касационната жалба няма други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението, в обжалваната му част, следва да бъде оставено в сила като законосъобразно, обосновано и правилно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 и ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.03.2012 г. по н.а.х.д. № 15055 / 2011 г. на Софийски районен съд, НК, 18 състав, с което е ПОТВЪРДЕНО Наказателно постановление /НП/ № 42-0001322 от 14.07.2011 г., издадено от началник сектор в областен отдел „Контролна дейност – ДАИ” – [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.